

[Helge Nielsen.]

ligheden. Vi kan vel alle være interesserede i, at rettens karakter som egentlig domstol på linje med landets øvrige domstole understreges kraftigst muligt. Derfor synes jeg, at dette er en vigtig ændring.

Den foreslåede ændring til § 3, hvor man ændrer „kendelser“ til „afgørelser“, medvirker ligeledes til at understrege rettens karakter af domstol.

Jeg skal ikke yderligere komme ind på de ændringer, der er foreslået. Flere af dem tilsigter kun at få lovfæstet praksis eller at fjerne de regler, som er overflødiggjort og ikke anvendt.

Alle de ændringer, der er foreslået, er anbefalet af såvel de to hovedorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og LO, som af den faste voldgiftsret samt af arbejdsretskommissionen af 1956. De to hovedorganisationer og den faste voldgiftsret har udtalt, at den gældende lov i det store og hele er et fyldestgørende grundlag for rettens funktion. Denne udtalelse har arbejdsretskommissionen tilsluttet sig, men udtaler samtidig, at arbejdsretskommissionens sammensætning er lidet egnet til en gennemgribende revision af den 52 år gamle lov, og at en sådan revision formentlig bedst vil kunne udføres af et snævert udvalg med en sammensætning, der tager særlige hensyn til opgavens karakter.

På denne baggrund vil jeg rette et spørgsmål til den højtærede arbejdsminister: skal disse udtalelser forstås på den måde, at arbejdsretskommissionen anser en gennemgribende revision for ønskværdig — og i bekræftende fald: agter den højtærede arbejdsminister at nedsætte et sådant snævert udvalg?

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Thisted Knudsen: Dette lovforslag kan jo ikke sætte de politiske lidenskaber i kog. Det er efter mit skøn både sagligt og teknisk velfunderet, derfor anbefaling.

Vi nærmer os imidlertid det tidspunkt, hvor arbejdsforhandlingerne skal begynde på ny. Ja, jeg behøver vel næppe gentage det over for den højtærede arbejdsminister, og vi skal selvfølgelig ikke foregribe begivenhedernes udvikling. Nu som før har vi det

synspunkt, at parterne selv bør nå frem til en løsning af problemerne og frem til overenskomster, der er i pagt med de økonomiske kendsgerninger i samfundet. Men hvis det nu ikke kan lade sig gøre, hvad så? Det er muligt, den højtærede arbejdsminister i så fald vil sige: den tid, den sorg, men vi deler nu ikke den opfattelse, tværtimod. Vi har gentagne gange peget på, at der er et problem ikke mindst for folketinget. Vi erindrer, hvor mange gange vi har stået i den tvangssituation at skulle gennemføre løsninger af alvorlige arbejdsproblemer uden tilstrækkelig tid. Regeringen kom i huj og hast og levede i virkeligheden ikke folketinget nogen mulighed for at komme igennem på en måde, som folketinget kunne være tjent med.

Vi har peget på, at der var livsvigtige områder, som i et moderne samfund ikke burde rammes af konflikter. Vi har peget på, at parterne selv burde forhandle sig til rette om et eller andet organ, der kunne løse de stridsspørgsmål af alvorlig karakter, som forhandlerne ikke var i stand til at klare. Nu står vi altså foran en overenskomstsituation. Vi håber, at parterne får forhandlingsregler. De har ingen. Vi er af den opfattelse, at der bør tilvejebringes en ordning, der sikrer, at folketinget på forsvarlig måde kan forhandle problemerne, hvis folketingets medvirken bliver nødvendig. Jeg vil derfor spørge den højtærede arbejdsminister, om man fra regeringens side har gjort sig nogen tanker om de problemer, som vi står foran, eller om ministeren ganske vil afvise en forhandling og lade det hele henvise til tilfældighedernes spil.

Knud Thomsen: Mit parti er indforstået med at skulle gennemføre de foreslåede lovændringer hurtigt og velvilligt.

Jeg kan tilslutte mig, hvad det ærede medlem hr. Thisted Knudsen just har bragt til udtryk. Det er en lovgivning, der, selv om de to parter på arbejdsmarkedet, arbejdsretskommissionen og den faste voldgiftsret selv i og for sig kun har ønsket ændringer på begrænsede områder, nødvendigvis altid må have en vis opmærksomhed set ud fra folketingets synspunkt.

Jeg tror ikke, det er tjenligt at komme ind på ved denne lejlighed, så jeg skal ikke foreslå nogen udvalgsbehandling, men kun